

[Øllgaard]

Lovforslag nr. L 175 er jo, som det allerede er nævnt, en gammel kending her i tinget. Med al respekt for intentionerne bag forslaget tror vi i venstre stadig væk ikke, at dette forslag er præcis, hvad der er brug for for at skabe mere tilfredsstillende forhold med hensyn til Danmarks Radio. Venstres syn på forslaget har ikke undergået nogen ændring. Jeg skal ikke gentage ret meget af vore ordføreres argumentation ved de tidligere behandlinger af næsten identiske forslag, men henviser til Folketingstidende.

Vel er den styrelse af Danmarks Radio, vi har i dagens Danmark, ikke den ideelle, den fungerer i hvert fald ikke ideelt, men ved nærmere eftertanke virker retsforbundets forslag til styrelsesorganer mildt sagt heller ikke overbevisende. Så vidt jeg kan læse forslaget, er det meget vide rammer for radiatorådets virke, der lægges op til, så vide rammer, at der, så vidt vi kan se, vil opstå konflikter i forhold til både folketingets og finansudvalgets virkeområde.

Venstre forekommer det mere og mere oplagt, at det, der er brug for i forbindelse med radio- og TV-spredningen i Danmark, er og bliver, at Danmarks Radios monopol brydes, og derom bør kræfterne samles. Når vi engang på forskellig vis får etableret flere uafhængige og selvstændigt fungerende, i hvert fald selvstændigt ansvarlige afdelinger, så brydes monopollet, og så får vi forbedret både alsidighed og effektivitet i Danmarks Radio. Vi mener, at det først og fremmest er dér, kræfterne skal sættes ind. Vi mener i øvrigt, at der netop i disse år høstes så mange erfaringer, hvad angår Danmarks Radios hele virksomhed, at tiden nu må være inde til at bryde dette monopol.

Venstre vil derfor ved næste samlings begyndelse genfremsætte vort forslag om Danmarks uafhængige radio i bearbejdet form. Vi tror faktisk, at tiden er moden til, at et forslag af nogenlunde den karakter kan vedtages her i tinget, og vi tror, at der dermed skabes en hårdt tiltrængt fornyelse i dansk radio- og TV-aktivitet. Men vi tror ikke, at retsforbundets forslag nr. L 175 kan bringe den tiltrængte fornyelse.

Flemming Jensen (KF):

Danmarks Radio har jo en betydelig evne til at samle interesse om sig, for øvrigt ikke

altid for det gode. Hvad Danmarks Radio ikke formår, formår stort set alle partier her i salen med de mange forslag, der skal gøre det hele bedre endnu.

Det forslag, vi her behandler, er, som det siges, i store træk en genfremsættelse. Jeg skal med det samme slå fast, at der i hvert fald er ét område, hvor vi er enige med forslagsstillerne, nemlig når de mener, at finansieringsformen fortsat skal være licensbetaling og ikke en betaling over skatterne. Vi er som sagt enige i denne holdning og enige i de kommentarer, forslagsstillerne gør om dette.

Vi har i øvrigt i forbindelse med finansieringen med interesse bemærket os, at man betragter reklamefinansiering som en mulighed. Heraf har man måske lov til at slutte, at et eventuelt TV-2 eller en eventuelt helt uafhængig radio finansieret på denne måde også måtte have retsforbundets interesse. Naturligvis kan man sige, at en reklameindtægt i monopollet kunne føre til en licensnedsættelse, men det skal man nok overveje ganske nøje, idet det samtidig kunne tænkes, at man på denne måde mod sin vilje lukkede af for et helt uafhængigt TV eller en helt uafhængig radio.

Når jeg har fremsat disse relativt positive bemærkninger, må jeg slå fast, at der er ting – det er nok det vigtigste i dette forslag – vi ikke kan støtte. Egentlig kunne jeg være stoppet ved forslaget § 1, der slår fast, at Danmarks Radio har eneret til osv. Her støder nogle holdninger sammen. Nu som før har vi i det konservative folkeparti den opfattelse, at eneretten, monopollet er en uskik, og at Danmarks Radio bør og skal have konkurrence udefra, og at det ikke er nok at tale om den indbyggede konkurrence i huset, og hvad man ellers siger. Det monopol, Danmarks Radio udgør, er det væsentligste og farligste monopol, man kan tænke sig, også selv om det begrænses til kun at være et monopol på dansksprogede udsendelser.

Må jeg om den valg måde, retsforbundet foreslår, sige, at den kan vi ikke støtte. Vi skal blankt erkende, at det bestemt ikke er altid, radiatorådet efter vor opfattelse virker, som vi finder det rimeligt, men det behøver nu ikke at være valg mådens skyld.

Retsforbundet omtaler programrådene og siger, at her bør amtsrådsmedlemmerne ud, fordi de er valgt under andre forudsætninger.